

maštus olli ka nende sees süütnud diget ar-
maštust wannematte wašto. Sesugguseš
põlweš maitsešid keik ühtlasi roemo ja rahho
täiemalt, kui teised rahwas.

Sedda woib iggamees pea ärraawada,
et need rahwas, kes ollid Ma peäl roemo
ja rahho leidnud süddamešse, ollid Jummal
armust targaks ja moislilikkus sanud, nenda,
et ka katsmisše päiwil nemmad kandsid, mis
taewane Jõsa nende peäle panni; om-
meti waewa al ei kautanud ei roemo egga
rahho, mis kord üllewelt ollid sanud. Meie
teame, et keik innimesšed peawad omma
õšsa kandma, ja sama katsitud. Ei waggadgi
ei jä sest kiusatusšest mitte ilma, waid sedda
waggamad nemmad on, sedda ennam peawad
nemmad kandma, sedda ennam ja sedda hõlp-
saminne kandwad nemmad ka roemoga. Ol-
lid Killari rahwas sedda enne jo näitnud, ja
näitsid nüüd weel mitmile, et rahwas õppisid
neid parreminne tähhele pannema.

Toušwad mittokord haigusšed, mis, kiti
ühte makonda asšunud, kordamišši wõtwad
keik rahwast läbbi káia. Nenda on norema
rahwa ja laste kortušsed: leted, rouged, ja
kallewi- ehk punnase-tõbbi; laste ja wannema
rahwa ülleütsad kortušsed: kõhho-tõbbi,
külma-tõbbi, soja tõbbi ja teised. (Muud
haigusšed, mis ka hakkawad teisest teise, siin
jättame nimmetamatta, sepárrast et haka-
wad rahwa holetuše läbbi teisest teise külge,
ja toušwad rojušest, roppust ellust ja harri-
matta rummalušešest, isšeárranis süggelišsed
ja se pahha ehk kurri haigus; ka langetõbbi
on ennamište sest jáust).

Leted ei teinud Killari lastele hádda, sest
neid hoiti wágga, et haiged ei sanud tule egga
külma kátte, ei kahhel, kolmel náddalalgi.
Maial sadeti lapsi warsi karja hoidma, kui
leted piššut hakkasid allanema; agga sestap
siis tullid mitmele waesed silmad ja madda-
lad rinnad, kui ka surmast weel peášesid.